

PYÖRÄRETKI SEINÄJOKI - PARIKKALA

PYÖRÄILIMME (SINIKKA JA TAPANI) NOIDEN PAIKKAKUNTIEN VÄLIN, EI KUITENKAAN SUORAAN VAAN KAINUUN KAUTTA MM. PUOLANGAN JA SUOMUSSALMEN KAUTTA.

YLEISTÄ: MIKSI TEHDÄ TÄLLAINEN MATKA.

YKSI MERKITTÄVÄ TEKIJÄ ON HAASTAA ITSENSÄ. EI VÄHITEN MERKITYSTÄ ON MYÖS SILLÄ, ETTÄ YLEENSÄ KULJETTAJANA TOIMINUT TAPANI EI OLE VOINUT JATKAA AUTOILUA LÄÄKÄRIN YSTÄVÄLLISESTÄ HUOLENPIDOSTA JOHTUEN.

KOLMAS AJATUS ON PÄÄSTÄ SUHTEELLISEN VAPAASTI LIKKUMAAN ILMAN AUTOA JA VIELÄPÄ HIEMAN PITEMPIÄ MATKOJA KUIN KÄVELLEN. YLEISET KULKUNEUVOT OVAT SIITÄ EPÄMUKAVIA, ETTÄ NIIDEN SUUNTAA, AIKATAULUA JA PYSÄHDYSPAIKKOJA YKSITYINEN HENKILÖ EI SAATA VAIKUTTAA, EMMEKÄ TIEDÄ VOIKO ESIMERKIKSI VR: KÄÄN AINA VAIKUTTAA OMIIN AIKATAULUIHINSA.

MOTIIVI TÄLLAISELLE MATKALLE TÄYTYY OLLA OLEMASSA, JOTTA SITÄ VOI JATKAA SATEESTA, TUULESTA JA KYLMÄSTÄ HUOLIMATTA JA VAIKKA NÄLISSÄÄN. MEILLÄ OLI USEITA MOTIIVIN AIHEITA. ENSIMMÄINEN OLI PÄÄSTÄ MUKAVASTI KESÄSEUROIHIN ÄHTÄVÄLLE. SIINÄ SAMALLA VOISIMME VIERAILLA LASTENLASTEN LUONA. TOINEN MOTIIVI OLI MOIKATA TAPANIN SISARTA VÄHÄN YLEMPÄNÄ

POHJANMAALLA, HIMANGALLA. KOLMAS TEKIJÄ OLII AJAA YLIVIESKAN KAUTTA, JOSSA TIEDETTIIN OLEVAN ERINOMAINEN SALAATTIRUOKAPAikka, KING MEAL. NELJÄS MOTIIVI OLII JATKAA SUOMUSSALMELLE JA RAATTEEN TIEN MUSEOON, SILLÄ SINIKAN ISÄ OLII TALVISODASSA RAATTEEN TIEN TAISTELIJANA, SELVISI SIELTÄ HENGISSÄ JA KERROTAANPA HÄNEN AMPUNEEN KONEKIVÄÄRILLÄ ALAS VENÄLÄISEN HÄVITTÄJÄKONEEN. VIIDES MOTIIVI OLII NÄHDÄ MUUTAMA MIELENKIINTOINEN MAISEMA, KUTEN KOLI, KERIMÄEN KIRKKO JA PUNKAHARJU EDELLÄ MAINITTUJEN KOHTEIDEN LISÄKSI. KUUDENTENA MOTIIVINA OLII SE KAIKKEIN VOIMAKKAIN ELI PÄÄSTÄ EIJIN NAHOIN TAKAISIN KOTIIN.

NÄMÄ OLIVAT ALKUASETELMAT. JOSSAKIN LOPPUVAIHEESSA KERTOMUSTA NÄYTÄMME RETKEN MAHDOLLISTANEET TARVIKKEET JA VIMPAIMET KUTEN PYÖRÄT, LEIRIITYMISVÄLINEET, VAATETUS JNE.

OLISIMME ILMEISESTI MATKUSTANEET MATKAN HELSINKI - SEINÄJOKI PYÖRILLÄ, MUTTA HEINÄKUUN ALKUPUOLI OLII LIIAN KIIREINEN JA SITEN JÄI LIIAN VÄHÄN AIKAAN YLI KOLMEN SADAN KILOMETRIN MATKAAN. TOISEKSEEN HALUSIMME KYLLÄ VÄLTÄÄ RUUHKAISINTA SUOMEA.

Viikonloppuna oli upea sää. Sen vietimme Solhagan majoituksessa hienossa hirsimökissä. Päivisin olimme mukana Ähtävällä pidetyissä kesäseuroissa. Se oli yksi matkamme etapeista, joskin melko alkupuolella. Olimme kyllä keväällä suunnitelleet lähteä matkaan jo kesäkuun alkupuolella. Onneksi emme tehneet niin, sillä kesäkuu oli turhan kalsea sään puolesta. Ja muu matka olisi kenties suuntautunut hieman toisin.

Maanantain pidimme täysin vapaata ja lomaa ja hieman valmistelimme jatkoa, koska emme olleet aivan varmoja, kuinka jaksamme ajaa joka päivä. Nythän olimme tulleet vasta kahtena päivänä ja sitten monta lepopäivää. Sitäpaitsi meillä oli ylimääräistä vaatetta ja tavaraa, jonka postitimme kotiin. Ylimääräinen kuorma oli vain 5 kiloa mutta sekin voi hieman hidastaa menoa. Sitäpaitsi se oli halpa lähettää.

Tiistaina aamu valkeni pilvipoutaisena. Se tuntui ihan hyvältä ja nyt li sivuttainen myötätuuli, joka Kokkolan jälkeen oli melkein suora myötätuuli, joskin se ei ollut kova. Pyrimme katselemaan etukäteen tiet, jottei niitä tarvitsisi matkalla tutkia. Tämä johtui osittain sateisista säistä. Meillä oli matkassa iso karttakirja, pieni kartta ja sitten tietysti kännykässä ja iPadissa kartat. Halusimme vältellä isoja teitä, koska niillä on yleensä kovin liikenne ja eniten pakokaasupäästöjä.

Siksi lähdimme Ähtävältä kohti Kokkola tietä numero 747 pitkin ja sitten tietä 13 Kokkolaan. Tie 747 on varsin hyvä itse asiassa miltei parempikuntoinen kuin tie 13. Ja sitäpaitsi 13-tiellä oli melko vilkas liikenne. Tällä välin itse asiassa sataa ripautti jonkin verran mutta siitä ei kastunut. Pyöräily eteni sujuvasti ja oli itse asiassa helppo ajaa. Kun olemme harjoitelleet Helsingin ympäristössä, niin siellä on tottunut hiukan mäkiin, joita täältä puuttui. Hyvä niin.

Tällä matkalla meillä ei ollut kiintopisteitä emmekä löytäneet ihan tien varrelta sopivaa ruokapaikkaa. Kokkolassa emme viitsineet pysähtyä, koska se on entuudestaan meille aika tuttu ja toisekseen meillä oli edessä vielä pitkä matka, koska tavoite oli päästä ennen iltaa Himangalle. Kaupunkipaikoissa tärveäntyy aikaa katujen ylityksissä, valojen odottelussa ja

muiden kulkijoiden väistelemisessä. Joo ei se Himanka mikään pintapaikka ole mutta Tapanin sisar asuu siellä ja häntä oli tarkoitus käydä tervehtimässä, yhtenä matkan etapeista.

Muutama kilometrin Kokkolasta pohjoiseen oli erillinen pyörätie, hyvä niin. Mutta kun emme käyneet siellä missään välipalalla ja se yksi huoltoasema jonka tiesimme olevan muutaman kilometrin päässä, oli vasemmalla puolella tietä, emme sinnekään poikenneet. Niin emme myöskään poikenneet traktorimuseossa. Sellainenkin siinä välillä on. Niinpä söimme erään puupinon suojassa pari patukkaa ja joimme vähän mehua päälle. Se sai korvata normaalin välipalan eikä kellokaan ollut sen enempää kuin vähän puolen päivän jälkeen.

Niillä eväillä jatkoimme Lohtajalle saakka, jossa kävimme syömässä suoramyyntikaupassa, jossa on myös ravintola. Siellä ei ollut kovin suuri lajivalikoima mutta se riitti meille. Täällä tapasimme ensimmäiset ulkomaalaiset pyöräilijät matkallamme. He olivat pariskunta Norjasta ja tulleet Ruotsin Uumajan kautta Vaasaan ja sieltä pyöräilleet Lohtajalle ja siitä heidän tarkoitus oli mennä vielä illaksi Kalajoelle. Heillä oli mukana sellainen vajaan kahden vuoden ikäinen lapsi peräkärjessä.

Pitkin matkaa (jatkossa) saimme huomata, että tien päällä liikkui enemmän ulkomaalaisia pyöräilijöitä kuin suomalaisia. Mistähän se johtuu. Ovatko suomalaiset ajelemassa ulkomailla?

Koska oli vielä varsin varhainen iltapäivä, emme viitsineet mennä suorinta tietä Himangalle vaan ajoimme Lohtajan keskusta kautta. Kävimme katsastamassa kirkon mutta vain ulkoapäin, sillä se oli kiinni. Kirkko on 1700-luvun lopulla rakennettu ja näin ollen seutukunnan vanhimpia ja se olisi ollut näkemisen arvoinen myös sisältä. Mutta aikataulua emme halunneet venyttää kovin paljon ja toisaalta aamulla jos olisi palannut Himangalta takaisin, olisi siitä tullut turhan paljon kilometrejä ja matka ei olisi paljon edistynyt.

Nyt ajoimme pientä tietä kohti Himankaa ja muistinvaraisesti etsimme Tapanin sisaren asunnon sieltä. Siellä me pystytimme teltan takapihalle syystä, että emme olleet sitä vielä oikeissa oloissa testanneet. Oli parempi katsoa sen hyvät ja huonot puolet ennen kuin on pakottava tarve käyttää sitä ja vasta sitten huomata, ettei se sovellu tai siitä on jäänyt jokin osa kotiin niinkuin arvelin tietokoneen laturin jääneen.

No nyt ei ollut onneksi mitään harmia teltan suhteen. Vietimme iltaa sisaren kanssa ja suoriuduimme hyvissä ajoin nukkumaan telttaan. Samaan aikaan alkoi sataa ja vettä taisi tiputella koko yön. Mutta telttä kesti emmekä me kastuneet.

Ainoa huono puoli oli se, että emme saaneet kuivattua telttaa seuraavana aamuna ennen lähtöä.

Päivän saldo: Oli tiistai 11.7. Suurin osa päivästä kaunisti, pieni sade aamupäivällä ja sitten iltayöstä tasaista sadetta seuraavaan aamuun saakka.

Ei mitään haavereita.

Hieman mitäänsanomattomat maisemat.

Lohtaja on aika siisti pikkukylä. Harmi että kirkko siellä oli jo kiinni.

Päivän ajetut kilometrit 97 km.

7. matkapäivä Ähtävä - Himanka

Tie no 8 oli hiljaisempi kuin olimme odottaneet, tuntui turvalliselta ajaa sitä vaikka olimme ajatelleet käyttää pienempiä joskin pitempiä reittejä myös välillä Kokkola- Himanka.

Koko väli on tasaista maatalousmaata ja lantalan tuoksua. Ne kun joku keksisi purkittaa ja myydä, niin siitä tulisi lisätuloa maaseudulle. Ehkä sitä olisi vaikea myydä. Mutta tällaisia ajatuksia tulee mieleen, kun ei ole järkevämpääkään miettimistä.

7. matkapäivä Ähtävä - Himanka